

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 187/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 73/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 73/2007.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ na Okresnom súde Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) podal 27. decembra 2004 žalobu proti Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorou si uplatňoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd vydal 15. decembra 2006 rozhodnutie vo veci, ktorým odporcu zaviazal zaplatiť sťažovateľovi určenú sumu. Odporca v konaní pred okresným súdom podal proti jeho prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, ktoré na krajský súd napadlo 12. februára 2007. *„Odvolací súd však zostával nečinný a tak dňa 18.03.2008 sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní a požiadal predsedu Krajského súdu Bratislava JUDr. G. Š. o ich odstránenie.“* V svojej odpovedi z 3. apríla 2008 podpredsedníčka krajského súdu uznala podanú sťažnosť ako čiastočne dôvodnú.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v konaní o jeho sťažnosti. Túto požiadavku zdôvodnil tým, že *„bude jasne úspešný, je plne invalidný od dňa 09.09.2003, bez možnosti zárobku, má majetok, ktorý mu je na príťaž“*.

Sťažovateľ v sťažnosti uplatnil námietku zaujatosti proti sudcovi ústavného súdu JUDr. M. Ľ.

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II. A. Krajský súd Bratislava porušil základné práva D. B. v konaní 4Co/73/07 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavou Slovenskej republiky a čl. 6-medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

II.B. Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 50.000.-Sk do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Ústavný súd prikazuje konať Krajskému súdu Bratislava v konaní 4Co/73/07 bez ďalších prietahov a rozhodnúť v lehote 30 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu, inak môže D. B. požadovať od Krajského súdu Bratislava za každý deň omeškania 1000.-Sk, ak o to požiada. Po požiadaní pokuty z omeškania je Krajský súd povinný žiadanú sumu zaplatiť bez ďalšieho konania pred Ústavným súdom.

II.D. Trovy sťažovateľa, advokáta a súdu zaplatí Krajský súd Bratislava v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Pri predbežnom prerokovaní posudzovanej sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ využil na ochranu svojich ústavných práv prostriedok nápravy, ktorý mu poskytuje § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a doručil krajskému súdu 20. marca 2008 sťažnosť na postup súdu zdôvodnenú výskytom priesťahov v konaní. Keďže sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 28. apríla 2008, teda jeden mesiac a osem dní po podaní sťažnosti na postup krajského súdu, možno túto sťažnosť vyhodnotiť ako formálnu, pretože nevytvára dostatočný priestor na to, aby predseda krajského súdu mohol prijať účinné opatrenia na odstránenie priesťahov v konaní.

Formálne uplatnenie sťažnosti na priesťahy v konaní orgánu štátnej správy súdov ústavný súd štandardne považuje za dôvod na odmietnutie sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 306/04, IV. ÚS 74/05).

Vzhľadom na to ústavný súd hodnotí predloženú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú.

Okrem toho, k posudzovanej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania ústavný súd poukazuje na svoju rozhodovaciu prax, podľa ktorej o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 331/04).

Ústavný súd z predloženej sťažnosti a z jej príloh zistil, že odvolanie odporcu bolo krajskému súdu doručené 12. februára 2007. Od tohto termínu krajský súd až do podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu (28. apríla 2008) vo veci nekonal. Konanie na krajskom súde teda trvá viac ako 14 mesiacov, ktoré sa vyznačujú súvislou nečinnosťou konajúceho súdu.

Ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že z jeho stabilizovanej judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03).

V okolnostiach posudzovaného prípadu tak ústavný súd konštatuje, že postup krajského súdu v predmetnej veci sa vyznačuje priet'ahmi, avšak ku dňu doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu dĺžka priet'ahov v pomere k celkovej dĺžke konania na krajskom súde nesignalizuje ústavnoprávnu relevanciu nečinnosti konajúceho súdu. Preto ústavný súd berúc do úvahy citovanú konštantnú judikatúru s'ťažnosť s'ťažovateľa posúdil ako zjavne neopodstatnenú.

Rovnaký záver zaujal ústavný súd i k s'ťažovateľom tvrdenému porušeniu práva na prejednanie veci v primeranej lehote garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu, pretože v obsahu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

S'ťažovateľovou námietkou zaujatosti sudcu ústavného súdu sa v rámci predbežného prerokovania ústavný súd nezaoberal, pretože JUDr. L. nebol podľa schváleného rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 v čase predbežného prerokovania predmetnej s'ťažnosti členom III. senátu ústavného súdu.

Vzhľadom na odmietnutie s'ťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi s'ťažovateľa, predovšetkým ustanovením právneho zástupcu, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2008